

Чрез Върховния административен съд
адм. дело № 13828 /2008 г., седмо отделение

ДО Върховния административен съд
петчленен състав

КАСАЦИОННА ЖАЛБА

от адвокат МАРИН МАРИНОВ,
довереник на жалбоподателя

Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията,
представявано от Юлиан Атанасов Чолаков,
Бул. "Владислав Варненчик" № 133, бл.40, вх.А, ап.43, п.код 9004 гр. Варна

СРЕЩУ

решение № 1868 /11.02.2009 г. по адм. дело № 13828 /2008 г. на ВАС, 3чл.
състав, седмо отделение, допълваща касационната жалба от 04.03.2009 г.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

С горепосоченото решение 3чл състав на ВАС е отхвърлил жалбата ни срещу заповед № ЛС-04-689 /16.07.2008 г. на Министъра на правосъдието в частта, въвеждаща изисквания за благоприятие към облеклото на гражданите за достъпа им в съдебните сгради, предложени от главния директор на ГД "Охрана" при Министерството на правосъдието.

Решението е неправилно. Постановено е при противоречие с материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и е необосновано.

I. РЕШЕНИЕТО ПРОТИВОРЕЧИ НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН :

1. Нарушен е чл.4 ал.1 от ЗЗДискр. Неправилно съдът е приел, че липсва дискриминация, тъй като правилата за работещите в сградата служители и магистрати се определяли с друг нормативен акт. Самото наличие на други правила, отнасящи се само до тези категории лица, вече е дискриминация по признака "обществено положение". Всъщност обаче редица правила (например № 11 и 13, посочени в жалбата, както и № 9.2) се отнасят и до служителите и магистратите, за разлика от правило № 17.1.

2. Чл. 4 ал.1 от ЗЗДискр е нарушен и по признаците пол, сексуална ориентация и убеждения. Така например лице от мъжки пол с хетеросексуална ориентация се явява дискриминирано от това, че е позволено да се влиза в съдебните сгради с донякъде къси поли, но не и с колкото и да са дълги къси панталони.

3. Съдът е разгледал жалбата изцяло през призмата на съответствието на правилата с нормите за благоприятие, докато всъщност жалбата се основава главно на липсата на компетентност и несъответствието с целта на нормативния акт:

а/ в частта за недопускане на граждани в неприличен външен вид правилата са очевидно извън делегираните с чл.36 т.12 от Устройствения правилник на МП, тъй като не се отнасят до вътрешния ред, пропускателния режим и сигурността на сградите по ал.11, т.е. липсва компетентност на Министъра на правосъдието за определяне на такива правила.

б/ в атакуваната част правилата не съответстват с единствената цел на делегацията по чл.36 т.12 от УП, а именно осигуряване сигурността в съдебните сгради.

II. РЕШЕНИЕТО Е ПОСТАНОВЕНО ПРИ СЪЩЕСТВЕНИ ПРОЦЕСУАЛНИ НАРУШЕНИЯ:

1. Отказано е допускането на допустимо и относимо доказателство, съставляващо комплексна експертиза със зададени в писмена форма със самата жалба въпроси. Съдът е счел, че за да отхвърли жалбата не са му необходими специални знания относно обществените представи за приличие в облеклото, но дали същото може да се каже за служителите от Звено “Охрана“? Не е ли ясно, че точно възможността да се извършва произвол от тези служители е причината за атакуването на правило № 17.1.?

Ако съдът бе допуснал исканата експертиза, щеше да бъде налице яснота по поставените в жалбата въпроси и щеше да бъде ясно дали целта на закона може да бъде спазена чрез изпълнението на атакуваните правила от служителите от Звено “Охрана “.

2. Нарушен е чл.12 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК. Не са обсъдени всички доводи в жалбата.

III. РЕШЕНИЕТО Е НЕОБОСНОВАНО:

1. Съдът необосновано е решил, че с оспорената разпоредба не могло да бъде засегнато здравето на гражданите. Без да са необходими специални познания, е ясно, че при едни летни горещини дебелото облекло е предпоставка за прегряване и топлинен удар, както се твърди в жалбата. Ако не бе направил този необоснован извод, съдът щеше да приложи точно цитирания от него чл.2 т.4 от Закона за здравето и да отмени атакуваната разпоредба поради противоречието с нея.

2. Като цяло изводите на съда не са подкрепени от аргументи за тях.

Поради изложените съображения МОЛЯ да отмените обжалваното решение и вместо него да постановите друго, с което да уважите жалбата, като присъдите на жалбоподателя и разноските за двете инстанции.

Гр. Варна, 30.03.2009 г.

С уважение: